

SENTÈNCIA 2000-24 DE 20 DE JUNY DE 2000

**COMUNS. CEMENTIRIS. La competència sobre l'administració dels cementiris obliga als comuns determinar la naturalesa dels títols jurídics que atorguen sobre els nínxols i el règim jurídic dels mateixos.**

*Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià*

#### ANTECEDENTS DE FET

1.- L'apel·lant Sra. M.P.F., en la seva qualitat d'hereva del que havia estat rector de la parròquia de Sant Julià, Mossèn J.A., va demanar al Comú el 13 de novembre de 1998, un duplicat del títol que en el seu dia s'estengué a favor de Mn. J.A. com a titular dels nínxols números 37, 38, 39 i 40 del cementiri vell. El Comú va respondre, el 9 de març de 1999, en el sentit que només podia certificar la relació que Mn. J.A. tenia amb els nínxols esmentats a partir d'uns documents que relacionaven els nínxols del cementiri vell amb persones determinades.

2.- Contra aquesta resposta va formular demanda sol·licitant de la Secció administrativa de la Batllia el dret a obtenir del Comú un duplicat del títol de propietat dels nínxols. La Batllia va desestimar la petició en la sentència 98-83, de 3 de desembre de 1999 ja que si el Comú no trobava la documentació original acreditativa de la propietat dels nínxols la demandant no podia legítimament exigir-li l'expedició d'un títol de propietat en base a la documentació constant a les actuacions.

3.- Contra la sentència citada va interposar recurs la part agent, demanant la condemna al Comú a establir un duplicat del títol originari de pertinença dels nínxols a favor de Mn. J.A. De l'esmentat recurs d'apel·lació se n'ha donat trasllat a la representació del Comú, que l'ha contestat demanant la confirmació de la sentència.

4.- La vista oral tingué lloc el dia 16 de maig de 2000 i les parts van fer les manifestacions més adients a llurs interessos.

#### FONAMENTS DE DRET

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Tot i que en el suplica de la demanda presentada davant la Batllia la part agent demana el dret a obtenir del Comú un duplicat del títol de propietat dels nínxols, en el recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia sol·licita un duplicat del títol de pertinença, ja sigui aquesta -com es va concretar en la vista-la propietat o la concessió, temporal o perpètua.

Davant aquesta petició, el Comú reitera els arguments de la via administrativa i de la primera instància jurisdiccional en el sentit de que als arxius administratius només hi consten els documents aportats a les actuacions, és a dir, l'inventari que relaciona noms de persones amb nínxols, sense indicar de quina classe de relació es tracta, i un croquis en el mateix sentit, de la qual cosa no es pot deduir el títol jurídic que podia existir entre Mn. J.A. i els nínxols 37, 38, 39 i 40. Aquesta manca de constància és l'argument que recolza el sentit desestimatori del fallo contra el qual recorre la part apel·lant.

La manca de constància, per part del Comú, d'una documentació que acrediti la titularitat dels nínxols no l'eximeix de dur a terme un pronunciament al respecte, quan li ho demana una persona que gaudeix d'una legitimació indiscutible per a fer-ho, com l'és l'hereva de Mn. J.A., i és ben cert que, ja sigui a títol de propietat o de concessió, Mn. J.A. gaudia de facultats per disposar sobre l'ús dels nínxols, com ho demostra que hi és enterrat ell mateix i, amb anterioritat, la seva majordoma i una tia de la mateixa, restant-ne només un per ocupar en l'actualitat.

Tot i que en aquestes actuacions -compte tingut quina fou la petició inicial davant el Comú per part de la Sra. M.P.F.- no correspon decidir la naturalesa dels drets sobre els nínxols, no s'ha d'oblidar que l'article 4.10 d) de la Llei Qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993 els atribueix la relativa a l'administració de cementiris, la qual cosa els obliga a determinar, de manera inequívoca, la naturalesa dels títols jurídics que atorguen sobre els nínxols i el règim jurídic dels mateixos, per tal d'evitar situacions d'incertesa com la que, tant per la Sra. M.P.F com pel propi Comú s'ha produït en aquest cas.

En el marc d'aquest litigi, el contingut del qual ve definit en la forma abans exposada, queda ben clar que Mn. J.A. gaudia en exclusiva, almenys del dret a decidir qui podia ser enterrat en els nínxols, i aquest dret fou transmès a la Sra. M.P.F amb la mort del rector, per la qual cosa ara és a ella, com hereva, a qui correspon.

Des d'una perspectiva d'estricta congruència entre allò que desitja la part agent i les limitacions d'aquest procés en la forma en que havien estat exposades, és a dir, tenint en compte que mai s'ha demanat una declaració de propietat dels nínxols i a partir de la petició de la part agent, que en la segona instància va demanar el dret a obtenir no un títol de propietat sinó un títol de pertinença, aquesta Sala estima parcialment el recurs i considera que el Comú té l'obligació d'emetre a favor de la Sra. J.P.F. un certificat de que com hereva de Mn. J.A. gaudeix de la facultat de decidir qui ha de ser inhumat en els nínxols de constant referència.

Tot això amb independència de que, en l'expedient oportú, i en exercici de les competències que té legalment atribuïdes, el Comú de Sant Julià estableixi el règim jurídic dels nínxols del cementiri vell i atorgui a les persones que figuren en l'inventari que s'ha aportat a aquestes actuacions els títols jurídics que corresponguin.

**Tercer.-** No apreciem circumstàncies determinants d'un especial pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

## DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.P.F. contra la sentència número 9-83 de 3 de desembre de 1999, dictada per la Secció administrativa de la Batllia, que es revoca, i reconèixer a l'apel·lant el dret a que per l'Hble. Comú de Sant Julià li expedeixi un títol en el que se li reconegui el dret a decidir qui ha de ser inhumat en els nínxols números 37, 38, 39 i 40 del Cementiri Vell. No es fa cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.